

Посвещение в повече

На П. Д.

Една година в повече ме дели

от славея добър като ден.

Песента му замръзнала във времето

трепти

и тежи ефирно над мен.

Съжалявам за посвещението неопитно
накичено.

Съжалявам за всичко което съм аз.

Всичко от мен е някак мъчно извлечано

и годината в повече скована от срам и

от мраз.